

[Henrik Toft]

invalidepension i 1983. Dermed mener jeg også, at jeg har slugt en kamel, sådan som hr. Albertsen udtrykte sig.

Venstre er tilfreds med den redegørelse, socialministeren er kommet med, og vi ser frem til at vi får foretaget en gennemgang af hele førtidspensionsområdet allerede i denne folketingssamling, sådan at vi fra 1. januar 1984 kan forbedre situationen for modtagere af laveste invalidepension. Det er et løfte, som nu er afgivet af den nuværende regering, og det er jeg i hvert fald tilfreds med som et plaster på det sår, det vitterlig er, at vi ikke følger vedtagelsen af beslutningsforslaget op allerede fra nytår.

Jeg er meget tilfreds med udtalelsen fra socialministeren om, at der vedrørende modtagere af laveste invalidepension, som har valgt laveste invalidepension under forudsætning af, at det ville give dem mere, end hvis de havde valgt en anden førtidspensionsordning, kommer en henstilling til kommunerne om at tage de sager op til behandling. Det er en rimelig foranstaltning, som venstre kan være tilfreds med.

Hermed vil jeg gerne sige, at jeg mener, at venstre kan gå ind for det dagsordensforslag, hr. Albertsen har fremsat. Det mener vi er det, der kan nås i denne sag.

Alice Faber (SF):

Befolkningens tillid til politikere er ikke for god. Det er måske ikke altid berettiget, men når det drejer sig om førtidspensionsområdet, så synes jeg, at man må give befolkningen ret i, at her har politikerne virkelig ikke levet op til de forventninger, befolkningen med rette kan stille til politikere.

Der har været stor enighed i folketinget om, at førtidspensionsområdet er kaotisk. Det er svært at finde ud af, det er uigennemskueligt for befolkningen, det er uretfærdigt, og hvad man ellers kan fylde på af negative ord. Derfor nedsatte socialministeren i 1977 en kommission til at se på hele området. I februar 1980 kom der altså en betænkning om førtidspensionsområdet. Om 2 måneder er det 3 år siden, kommissionens betænkning forelå.

Da vi fremsatte vores beslutningsforslag om laveste invalidepension, var det ikke for at skabe politisk blæst om SF og heller ikke for at genere den daværende regering. Det

var ud fra en viden om, at nu kan de mennesker, som får laveste invalidepension, ikke klare det længere. Det er uanstændigt, at man i så mange år ved, at en meget stor gruppe af befolkningen er i klemme, uden at foretage sig noget for at hjælpe dem. Ud fra denne viden om uanstændig behandling af en stor gruppe mennesker stemte flertallet i folketinget for beslutningsforslaget.

Gruppen, der er kommet i klemme, hører til de svageste i samfundet. Alle, der sidder her i salen, ved, at det ikke er dem, der råber op. Til trods for det skal denne gruppe nu én gang mere finde sig i at blive negligeret af folketingsmedlemmerne. Hvor længe kan man sidde inde med denne viden uden at foretage sig noget?

Der må være en hel del her i dag, der ikke har det godt med deres samvittighed med hensyn til beslutningsforslaget om laveste invalidepension, men det hjælper desværre ikke de mennesker, der får laveste invalidepension, og som skal have laveste invalidepension i fremtiden. Den største gruppe er kvinder. Det drejer sig om 13.000, hvoraf langt den største del er kvinder imellem 40 og 60 år. Det drejer sig ikke om kvinder, der ikke har været ude i erhverv, hvad mange har villet lægge op til. Det drejer sig om kvinder, som var ude på arbejdsmarkedet, da samfundet havde brug for megen arbejdskraft, og som arbejdede på områder, hvor tempoet er højt, og hvor der er monotont arbejde, som giver en hurtig nedslidning. Derudover har en del af dem haft hjem og børn under et kønsrollemønster, som har betydet, at de fleste af dem har haft dobbeltarbejde.

På grund af den gradvise nedslidning er udstødningen fra arbejdsmarkedet ikke sket på én gang. Derfor er de faldet imellem to stole, som man populært siger, hvilket betyder, at de ikke har kunnet få mellemste invalidepension. Det er ikke, fordi disse kvinder er mindre nedslidte end mange af dem, der kommer på mellemste invalidepension. Det er udelukkende, fordi kriterierne, invalidepension ydes efter, er forældede og ubrugelige. Det ved politikerne godt her i salen. Alligevel spiser man denne gruppe af med 1.709 kr. om måneden, hvis de er gift med en pensionist – det er 1/3 af dagpengemaximum – og det formidable beløb af 1.898 kr. om må-